

Esiteks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 52–58 ETL artikli 107 lõiget 1, kui ta leidis, et avalik-õiguslikud kasiinod ei saanud eelist, makstes iga kliendi pääsme eest madalamat tasu vastavalt vaidlustatud meetmele, kuna makstud summad olid 80 % reguleeritud sissepääsuhinnast, mida olid kohustatud tasuma nii eraõiguslikud kui avalik-õiguslikud kasiinod.

Teiseks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 59–68 ETL artikli 107 lõiget 1, kui ta leidis, et ei ole piisav, kui komisjon tunnistab vaidlustatud meetmega antud eelise *de jure* otseseks maksualaseks diskrimineerimiseks, vaid et komisjon oleks pidanud eelise olemasolu kindlakstegemisel tuginema vaidlustatud meetme mõju majanduslikule analüüsile.

Kolmandaks rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74–80 ETL artikli 107 lõiget 1, kui ta leidis esiteks, et tasuta sissepääsu võimaldamine ei kinnita vaidlustatud meetmest tulenevat eelist, kuna kõnealune meede ei anna mingisugust eelist, ning teiseks, et selle argumendi arvessevõtmiseks oleks komisjon pidanud tõendama, et antud tasuta sissepääsude arv on sellist tava võimaldavates Kreeka õigusaktides sätestatud eesmärkidega võrreldes liiga suur, nii et see ei ole siseriiklikus õiguses kehtestatud nõuetega kooskõlas.

**Vadzim Ipatau 24. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda)
23. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-646/11: Ipatau versus nõukogu**

(Kohtuasi C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Vadzim Ipatau (esindaja: advokaat M. Michalaukas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 23. septembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-646/11;
- teha asja suhtes lõplik kohtuotsus või suunata asi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks;
- mõista kohtukulud, kaasa arvatud Üldkohtu menetluses kantud kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab apellant neli väidet.

Esiteks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, keeldudes õigusabitaotluse esitamise alusel peatamast tähtaega, mis on ette nähtud vaidlustatud akti tühistamise hagi esitamiseks.

Teiseks väidab ta, et Üldkohus rikkus kaitseõiguseid. Nimelt leidis Üldkohus, et nõukogu ei olnud kohustatud teavitama apellanti süüstavatest tõenditest ega andma talle võimalust olla ära kuulatud enne otsuse 2012/642/ÜVJP⁽¹⁾ ja rakendusmääruse nr 1017/2012⁽²⁾ vastuvõtmist.

Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui leidis, et vaidlusalustes aktides esitatud põhjendused on piisavad.

Viimaseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui leidis, et vaidlusalused aktid ei ole ebaoproportsionaalsed.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2012. aasta otsus 2012/642/ÜVJP, mis käsitleb Valgevene vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 285, lk 1).
- ⁽²⁾ Nõukogu 6. novembri 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1017/2012, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 765/2006 (milles käsitletakse piiravaid meetmeid Valgevene suhtes) artikli 8a lõiget 1 (ELT L 307, lk 7).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón
(Hispaania) 27. novembril 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García
versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(Kohtuasi C-539/14)

(2015/C 026/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Castellón

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Juan Carlos Sánchez Morcillo ja María del Carmen Abril García

Vastustaja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta ⁽²⁾ artikli 47, artikli 34 lõikega 3 ja artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu Hispaania tsiviilkohtumenetluse seaduse (ley de Enjuiciamiento Civil) artikli 695 lõige 4, mis reguleerib apellatsioonkaebuse esitamist lahendi peale, millega otsustatakse hüpoteegi või pandiga koormatud asjade täitemenetlusele esitatud vastuväite üle, ja mis võimaldab esitada apellatsioonkaebuse ainult kohtumääruse peale, millega määratakse menetluse lõpetamine, ebaõiglase tingimuse kohaldamata jätmise või mõne tingimuse ebaõiglusel põhineva vastuväite rahuldamata jätmise, mille vahetuks tagajärjeks on see, et müüjast või teenuse osutajast sissenõudjal on edasikaebamiseks tarbijast võlgnikust rohkem vahendeid?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

DK Recycling und Roheisen GmbH 27. novembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 26. septembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-630/13: DK Recycling und Roheisen GmbH versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: DK Recycling und Roheisen GmbH (esindajad: advokaadid S. Altenschmidt ja P.-A. Schütter)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 26. septembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-630/13 osas, milles resolutsiooni punktis 2 jäeti hagi ülejäänud osas rahuldamata;